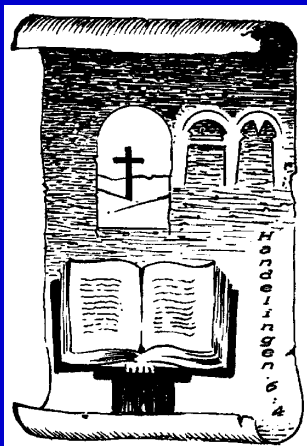

Colofon

September / oktober 2022

Persoonlijke nieuwsbrief van
Aart en Maria Elbertsen

36e jaargang nr. 96

Colofon

Vierschotenweg 2a, 8095 PP
Oldebroek

(+31) (0525) 631864
(+31) (06) 55132670

rescuepeople@operation-rescue.org
website: www.operation-rescue.org

Giften voor ons persoonlijk
levensonderhoud kunnen
worden overgemaakt naar
onderstaand rekeningnummer

Vriendenkring

Internationaal banknummer:
IBAN: NL26 RABO 0365 9805 87
BIC: RABONL 2U

t.n.v. Stichting Operation Rescue.
S.v.p. vermelden: Bestemd voor:
Management OR.

*Ik zal de HEERE te allen tijde loven, Zijn lof zal voortdurend in mijn mond zijn.
Mijn ziel zal zich beroemen in de HEERE; de zachtmoedigen zullen het horen en verblijd zijn.
Maak de HEERE met mij groot, laten wij tezamen Zijn Naam roemen.
Ik heb de HEERE gezocht en Hij heeft mij geantwoord, en mij gered uit al wat ik vrees.
Zij zagen naar Hem uit, ja, stroomden op Hem aan; en hun gezicht werd niet rood van schaamte.
Deze ellendige riep en de HEERE hoorde; Hij verlostte hem uit al zijn benauwdheden. **Het is goed de hele psalm te lezen.** Psalm 34 vers 2 t/m 6*

Lieve familie, broeders en zusters, vrienden en kennissen

Het is niet altijd makkelijk om bovenstaande tekst in praktijk te brengen. Het heeft op de eerste plaats te maken met geloof. Iemand die niet gelooft of heel sceptisch naar het geloof kijkt, zal met deze psalm niks hebben. Iemand die wel gelooft, maar het idee heeft dat alles in het leven tegenzit, zal ook moeite met deze psalm hebben denk ik. Misschien komt dat wel omdat we er in het algemeen van uitgaan, dat als we in God geloven Hij dan ook zal zorgen dat het ons geestelijk, lichamelijk en materieel voor de wind zal gaan. Maar ik heb in mijn leven ontdekt dat God ons geen kalme reis heeft beloofd, maar wel dat Hij dagelijks bij ons is om te troosten, te bemoedigen en de weg te wijzen. In de brief aan de Romeinen heeft de apostel Paulus geschreven dat God alles doet meewerken ten goede voor wie Hem liefhebben.

Als gezin en als familie weten we, dat het leven niet altijd over rozen gaat. We weten ook dat rozen soms scherpe doornen kunnen hebben. Maria die steeds meer problemen heeft met de ziekte van Ménière, Marjan en Greta die regelmatig problemen hebben met de schildklier. Zelf ben ik al bijna een jaar bezig met een paar nieuwe schoenen. Albert z'n knie is nog steeds niet helemaal genezen en Egbert die een onderzoek naar z'n nieren krijgt. De broer van Maria die ernstig ziek is, twee van mijn (Aart) broers die op dit moment ziek zijn, waarvan de ene ernstig. Een zus van Maria die problemen met haar evenwicht heeft. Maar dwars door alles heen kunnen we zeggen: God is trouw. Dat wil niet zeggen dat Hij alle problemen wegneemt, maar wel dat Hij helpt dragen en ons voorbereidt op de nieuwe toekomst: het nieuwe leven in Zijn nabijheid. In die zekerheid vinden we kracht om het leven en het werk dat we mogen doen aan te kunnen.

In deze brief

- Psalm 34
- Lieve familie
- Vriendenmiddag
- Verslag van Jan,
- Verslag Henk
- Deur-aan-deur Oldebroek
- IECO-Tentevangelisatie
- Verslag Aart
- Foto collage Roemenië
- Er is Hoop Gouda
- Backpacken
- Deur-aan-deur 't Harde
- Andere bus

**Jezus is het
Licht voor de wereld!**

Vriendenmiddag 19 november 2022

In het gebouw van de Vrije Evangelische Gemeente in Oldebroek
Zuiderzeestraatweg 226 in Oldebroek
Inloop en koffie vanaf 14.30 uur

Eindelijk kan het weer!

Eindelijk kunnen we weer bij elkaar komen, om elkaar te ontmoeten en geïnformeerd te worden over het werk van Operation Rescue en de Heer te danken, te loven en te prijzen voor alle zegeningen die Hij aan ons geeft. U bent hartelijk uitgenodigd om daarbij te zijn.

Het programma bestaat uit:

Lofprijs en aanbidding
Delen uit Het Woord
Laatste nieuws over OR
Elkaar ontmoeten met een hapje en een drankje
We zien ernaar uit u daar te ontmoeten

Roemenië reis september 2022

Na 3 jaar konden we eindelijk weer eens naar Roemenië. Aart, Henk en ik hadden samen een fijne tijd onderweg. We deelden onder andere uit Gods Woord en we konden het rijden afwisselen met z'n drieën. In het kindertehuis waar we het eerst verbleven, was het ook heel fijn. Wat een geweldige sfeer was er samen met de kinderen! De kinderen waren erg lief en beleefd. Ze omhelsden ons zelfs wel eens! Het echtpaar dat de leiding daar heeft zijn Christie en zijn vrouw Alien, mensen die ik al heel lang ken van eerdere keren dat ik in Roemenië geweest ben. Zij maken ook dat de kinderen al op jonge leeftijd met de Here bezig zijn en dat konden we goed merken. Het is wel heel verdrietig om te zien dat de Roma's, de zigeunerbevolking waar we ook weer heen gingen, er altijd nog even slecht aan toe zijn. Ze wonen nog in krotjes, hebben vaak geen eten, geen aansluiting op water in hun huis en ook niet op elektriciteit. En als we dan in die omgeving ook heel grote, mooie huizen zagen, was dat een enorm verschil tussen arm en rijk. Er waren ook mooie huizen die niet afgebouwd waren. Halverwege hadden deze mensen geen geld meer om ze af te bouwen. Ook zagen we onder de Roma's meisjes van een jaar of 16 die al met baby's rond liepen. Soms waren er onder hen ook gezinnen met meer dan 8 kinderen, voor ons een ongezone situatie. Voor mij was het verder een fijne tijd met Aart en Henk. We mochten ook pakketten met levensmiddelen uitdelen aan arme gezinnen en Aart kon daarbij met vele mensen bidden. Bij het tweede kindertehuis waar we een aantal overnachtingen hadden, namelijk in Lunca Mures, mochten we Katinka weer ontmoeten, een jonge enthousiaste vrouw, die daar de leiding heeft. Ook mochten we een prachtig, door Kathinka opgericht, bejaardentehuis van binnen en van buiten bekijken. Mooi dat dat er ook is. Samenvattend hebben we veel mooie dingen en veel verdrietige dingen meegemaakt. Gelukkig zien wij, als gelovigen, uit naar een toekomst waar God alles en in allen zal zijn en er alleen plaats zal zijn voor de mooie dingen, zoals God het bedoeld heeft. Als laatste wil ik Aart en Henk nog bedanken voor de mooie tijd samen, waarin we Gods aanwezigheid mochten ervaren. En natuurlijk boven alles dank daarvoor aan God zelf! Jan Slagman

Verslag reis Roemenië

Mijn naam is Henk Oudhoff, en ik was samen met Aart en Jan als team naar Roemenië. De ontvangst in het kindertehuis van Botosani na een lange reis was hartelijk en heel vriendelijk. De twintig kinderen die daar wonen worden daar goed verzorgd, waren vriendelijk en zeer spontaan. Christi en zijn vrouw Alien zijn de leider en leidster van het huis en je kon merken dat dit heel goed zat en dan bedoel ik met de kinderen maar vooral aan het beheren van het huis en staf. Samen met de kinderen zijn we spullen voor de pakketten gaan inkopen, die spontaan door hun werden ingepakt. Samen met Christi zijn wij naar de arme wijken gereden waar we de pakketten hebben uitgedeeld. Wat je daar zag, werd je helemaal stil van. Mensen in krotten van huizen leven hier met hun kinderen, waar de daken lek zijn waar sommige kozijnen geen glas maar plastic voor de ramen zat, geen geld voor kleding en voedsel. Eén man, alleenstaand 72 jaar oud en geen geld om hout te kopen voor de winter en dat in een land waar het 's winters hard kan vriezen. Gelukkig kon Aart via Facebook nog een oproep voor hulp doen en binnen een uur was dat geld voor elkaar en konden ze regelen dat het hout voor de winter bij hem is, absolute armoede. Van hier zijn we naar de Oekraïense grens gereden, daar aan een groep Oekraïense werkmensen pakketten uitgedeeld. En in het dorp aan de grens, hier woont een Oekraïense pastor met zijn vrouw waar we rest van de 50 pakketten hebben gebracht. Deze zou er zorg voor dragen dat de pakketten in de Oekraïne worden uitgedeeld. Zondags zijn we naar Luca Mures gereden, na ongeveer zo'n 300 km kwamen we aan bij het kindertehuis van Katinka, een super lieve vrouw, de leidster van het kindertehuis en het bejaardenhuis aldaar. Het bejaardenhuis zag er goed uit en hoe zij met deze mensen omging, dat was echte liefde die ze gaf. Hier zijn we het dorp ingegaan met het uitdelen van brood en een worst samen met Katinka. Dit waren dan ook bejaarde mensen die nog thuis woonden maar met deze gift super blij waren en er vloeide regelmatig een traan. De dagen die volgden waren we bij zigeunerdorpen, wat we hier tegenkwamen was mensonterend. Huizen van golfplaten en een container waar een gezin in zat van van 4 volwassenen en 17 kinderen, waarbij één meisje van 16 jaar, die op haar 13 jarige leeftijd een kind had gekregen, dat kind lag in die container heel ziek op een bed. Hier werd je koud van en kun je niet begrijpen dat dit in deze wereld nog gebeurt. Natuurlijk hier ook broden uitgedeeld en nog repen chocolade aan de kinderen. Maar één ding wil ik hier nog graag kwijt; Ik hoop dat de stichting dit werk mag blijven, doen, het is heel hard nodig en blijf de stichting steunen zodat we deze armste mensen af en toe een mooie dag kunnen geven! Laat ze niet in de steek!

Fijn om deze avond met 7 mensen te zijn! Drie koppels om langs de deuren te gaan en één bidder in het Open Huis. Bij de opening deelde één van de broeders een ervaring die hij had gehad: hij droomde over een gebouw wat overduidelijk op instorten stond. Alles schudde en wiebelde. Tot zijn afschuw waren er echter honderden mensen in dat gebouw, die bezig waren met van alles en nog wat. Iedereen was druk, maar niemand had erg in de gevaarlijke toestand waarin ze zich bevonden! Hij had zich afgevraagd wat dit voor een droom was en of God hiermee iets wilde zeggen. We dachten hier met elkaar wat over na: Misschien was het wel het beeld van deze tijd, waarin menigeen geen enkele rekening houdt met de terugkomst van Jezus Christus, die toch echt aanstaande is. Daarna gingen we de straat op en wat een uiteenlopende ervaringen waren er weer. Mensen die, zodra ze hoorden dat het over God ging, zeiden er geen enkele behoefte aan te hebben. Mensen die openlijk zeiden dat ze er alles van wisten, de Bijbel kenden, maar dat het geen enkele rol speelde in hun leven. Een vrouw die zich afvroeg: "Wat moet ik ermee? Misschien komt dat nog eens, maar vooralsnog kan ik er niets mee...."

Maar ook een lieve, bejaarde zuster in het geloof die getuigde dat ze wist naar Wie ze toe kon bij alles wat er op haar pad kwam. Met haar mochten we samen bidden en de dingen die speelden in haar leven aan God toe vertrouwen.

Toen we de avond afsloten in het Open Huis, zagen we in diverse gesprekken die we deze avond gevoerd hadden, het beeld van de droom bevestigd: De aarde kraakt in al haar voegen. De schepping schreeuwt als in barensnood, aan alles is te zien dat het "gebouw" op instorten staat, maar de mensen zijn druk met hun eigen dingen en leven onbewust van het gevaar op onverzoend sterven door. Hoe belangrijk om het deurwerk voort te zetten en de mensen te wijzen op Jezus Christus bij wie we volkomen veilig zijn! Gaat u ook een keer mee? Dinsdag 6 december gaan we weer op pad gaan, 18.30 uur verzamelen we bij het Open Huis aan de Kerkstraat in Oldebroek.

Gerdien van Doorn

IECO-Tentevangelisatie

Donderdag 1 september mocht de 'Interkerkelijke EvangelisatieCommissie Oldebroek' gebruik maken van de enorm grote tent die door de organisatie van Het Piratenfestival was neergezet aan de Stationsweg.

Ze hebben daar dankbaar gebruik van gemaakt en een prachtige evangelisatiebijeenkomst met als slogan "Leven in het LICHT" in de tent georganiseerd. Sprekers waren Joop Gottmers en

Tjeerd Korf met medewerking van Hanne de Vries en Jeugdband Connected.

Het was een prachtige avond waar heel veel mensen uit ons dorp, maar ook uit de dorpen in de omgeving naar toe waren gekomen.

Zelf (Aart) mocht ik er staan bij de Lectorijtafel van de IECO. Ik had een heerlijk plaats naast de gehaktballen pot ☺. Daar mocht ik met een aantal mensen diepgaande gesprekken hebben en voor mensen bidden. Vanwege een geluidsstoring en sprekers zonder stopknop was het ruim elf uur toen het afgelopen was. Ik heb de indruk, gezien de reacties, dat veel mensen die avond door de gebrachte boodschap zijn aangeraakt. Ik heb echt gezien dat God die avond rijk gezegend heeft. Prijs zijn Heilige naam en zijn Zoon Jezus die met Zijn Heilige Geest in Gods kinderen woont en als Onderwijzer, Trooster en Leidsman in hen werkt.

Aart Elbertsen

Korte impressie van de reis naar Roemenië van 20 september tot 30 september 2022.

Deelnemers Jan Slagman, Henk den Oudhoff en Aart Elbertsen

Doel: het bezoeken van de Brood-, voedsel- en sponsorprojecten in Botosanie, Tiile Vecii en in Lunca Mureşului. Het bemoedigen van de broeders en zusters die deze projecten in de praktijk uitvoeren: Cristie en Alien, John en Rita en Katinka Bakos

Na een reis met hindernissen kwamen we donderdagmiddag de 22e rond het middaguur aan in Botosanie in het 'Casa Ioana', waar we hartelijk werden ontvangen met een warme maaltijd. Nadat we onze spullen naar de kamer hadden gebracht, hebben we 's middags met een aantal kinderen inkopen gedaan voor voedselpakketten, die we de volgende dag bij de mensen thuis hebben gebracht.

Het was goed om na drie jaar de mensen weer te ontmoeten en te zien dat er grote veranderingen hebben plaatsgevonden. Christie heeft met hulp van mensen uit Denemarken een heel nieuw huis naast het oude huis kunnen bouwen, nu kunnen ze 40 kinderen opvangen. John heeft een nieuwe kerk gebouwd en Katinka heeft eindelijk haar droom om een huis voor ouderen te bouwen waar kunnen maken. Op de fotopagina zie foto's van deze veranderingen. Maar de nood onder de allerarmsten (de Roma's) is nog groot en ik heb weinig veranderingen kunnen waarnemen.

Ik moet denken aan de zeecontainer van 6 x 2,5 meter waar een gezin van 17 personen in woonde en sliep. De oudste dochter een meisje van 16 had al een kindje van anderhalf jaar. Ook de man die een huis had met een vergiet als dak (dat hebben veel van de krotten waar de mensen in wonen) en geen brandhout voor de winter. Gelukkig gebeurde er een wonder; nadat ik dit op Facebook had gedeeld was er binnen twee uur voldoende geld binnengekomen om hout voor deze man te kunnen kopen. Helaas zijn er heel veel van dit soort gevallen. Zo staan veel ontmoetingen op mijn netvlies zoals de man die keelkanker had en een buisje in zijn keel had, maar niet meer kon spreken. Wat met meest raakte was de verwaarloosde staat waarin de man verkeerde, niet te beschrijven. We hebben nog 90 extra voedselpakketten aan de mensen kunnen brengen en bij elke ontmoeting mochten we voor de mensen bidden en hun uitleggen dat God ons gebruik om naar hen om te zien. Dit maakte veel los bij de mensen en ze werden echt even blij en velen moesten huilen. Het was goed om ook weer naar het dorp Haranglab te kunnen gaan en daar 180 broden te kunnen uitdelen. Helaas hadden we deze keer geen tolk en moest ik via de translator op mijn mobiel communiceren en dat was lastig. Maar het was goed om de mensen daar weer te ontmoeten en iets voor ze te kunnen doen, want de nood is daar heel hoog.

Ik ben nu bezig om de reis en de projecten te evalueren, om te zien hoe we verder gaan en of er veranderingen moeten komen en dingen anders moeten kunnen.

Maar zolang de Heer blijft voorzien en u uw verantwoordelijkheid serieus neemt blijf ik, zolang mogelijk, doorgaan.

Er is natuurlijk veel meer te vertellen over onze reis, ik kan wel vier A4 volschrijven, maar ik laat het hierbij. Het is ons voornemen om, D.V. en de financiën het toelaten, volgend jaar in september opnieuw een reis te maken.

Wilt u meer informatie over de reis of anderszins. Neemt de vrijmoedigheid en bel of mail me, of kom 19 november naar onze vriendenmiddag.

Aart Elbertsen

Foto Collage Roemeniëreis 2022

Brood en worst uitdelen in Lunca Muresului

Pakketten uitdelen in de regio Botosanie

Brood uitdelen in Haranglab

Oekraïense vluchtelingen

Huiskamer nieuw huis voor ouderen in Lunca Muresului

Boodschappen doen en pakketten uitdelen in Bistrita

Afscheid van Cristie en Alian en de kinderen van Casa Ioana

Een moeder van 16

Samen met Cristie pakketten uitdelen

Samen met Cristie pakketten uitdelen

Voorganger Florine Cornea Preekt in de Oekraïne

Ze wonen in de bungalow op de achtergrond

Er is hoop 40 jaar in Gouda!

Helaas is de initiatiefnemer van 'Er is Hoop in Gouda', Ton Been, niet meer onder ons, maar het was heel fijn om samen met zijn vrouw Cootje en zijn kinderen en kleinkinderen het feest te kunnen vieren. We hebben een heel fijne band samen. In de begin jaren toen we veel zomeracties in Gouda hebben gedaan, was ik, regelmatig een paar weken per jaar te gast bij Ton en Cootje. Omdat ik al 35 jaar bij het werk van 'Er is Hoop in Gouda' betrokken ben, heb ik de geboorte van, op één of twee na, hun kinderen mee beleefd. Het zijn 35 mooie jaren geweest, jaren die mensen bij elkaar en bij God hebben gebracht. Het was en is telkens weer een voorrecht om naar Gouda te gaan, om daar samen met, door de jaren heen heel veel diverse medewerkers allen met hun eigen gaven en talenten, samen de liefde van Jezus aan de mensen bekend te maken. Ik verlang ernaar om dit nog lang samen met hen te kunnen doen!

Backpacken in de Achterhoek - zaterdag 22 oktober

Eindelijk was het dan zover na een lange zomer en het wachten op de 4e druk van 'Het Boek *veur de Achterhoek*' konden we in Neede het werk voortzetten.

Rond 09.00 uur werden we door de familie Franken aan de Rondweg in Neede welkom geheten. Het plan is om de komende tijd vanuit deze locatie in het dorp gaan werken. Omdat een viertal vaste medewerkers (mensen die trouw elke maand meehelpen) waren verhinderd, waren we met een klein team dat 'Het Boek' ging aanbieden. Het was geweldig dat er extra mensen kwamen om mee te bidden.

Nadat we de dag waren begonnen met het zingen van een paar liederen en iets te delen uit 'Het Woord' gingen twee teams van twee personen op stap om deur-aan-deur een gratis 'Nieuw Testament' aan te bieden.

's Middags rond een uur of half vier hebben we de dag geëvalueerd en voor diverse mensen en omstandigheden gebeden. Ik weet niet precies hoeveel Bijbels we die dag hebben weggeven, maar de mensen waren heel enthousiast over het aantal gesprekken dat ze met de mensen hadden en dat ze met een aantal mensen mochten bidden.

Ik nodig u uit om 26 november als we weer gaan Backpacken in Neede een keer mee te komen helpen.

Voor meer informatie neemt u contact met me op: Aart Elbertsen 0655132670.

Deur-aan-deur 't Harde

Achttien oktober mochten we weer deur-aan-deur de mensen op het 't Harde een bezoek brengen, om een praatje met hen over geloven te maken. Het is altijd weer spannend te zien hoeveel medewerkers er komen.

Na het zingen van een paar liederen en iets delen uit 'Het Woord' gingen de mensen in teams van twee personen op pad. Het was bijzonder dat we deze avond met vier personen waren om te bidden. Het is goed om achteraf van de werkers te horen dat ze echt de kracht van het gebed hebben ervaren. Gebed is de motor van elk werk dat we voor God mogen doen! In de evaluatie hoorden we van heel bijzondere contacten die er waren geweest en de bemoedigende reacties van de mensen waar aangebeeld was.

We zijn een groep christenen uit verschillende kerken die dezelfde visie hebben; 'mensen winnen voor Jezus'.

Dinsdag 15 november gaan we weer bij de mensen op bezoek; gaat u ook een keer mee? Meld u dan om kwart voor zeven in de Gereformeerde kerk in 't Harde.

Een andere bus

Na jaren van trouwe dienst en bijna 400.000 kilometer op de teller was de Renault Traffic aan vervanging toe. Ook gezien de hoge reparatiekosten in het jaar 2022 was het in principe niet verantwoord om nog meer reparaties te doen. Met name de grote reparatie begin dit jaar die meer dan € 1400,00 heeft gekost, heeft de gedachte aan een andere bus actueel gemaakt. Maar ja een andere bus kopen zónder geld is erg lastig. En daar komt nóg bij de vraag: Is het gezien mijn leeftijd nog zinvol een andere bus te kopen? Na het raadplegen van onze hemelse Vader en een paar raadgevers hadden we besloten een fondswerfactie te starten. Een grote bemoediging kwam van onze Vader via de Vrije Baptistengemeente in Borger, waar ik regelmatig mag spreken. Die zeiden wij gaan meehelpen een bus voor je te regelen. Een broeder uit die gemeente heeft een aantal bedrijven, waaronder een garagebedrijf in Emmen en hij ging op zoek naar een bus. Regelmatig kwam een bus voorbij die -naar we dachten- geschikt was, maar telkens was hij net verkocht. Dan begint het wachten en vertrouwen op God. De tijd begon te dringen, omdat ik niet meer met de oude bus de reis naar Roemenië durfde te maken, de reis die voor 20 september gepland stond. Toch kreeg telkens de bemoediging: wacht op de Heer. De zoektocht was niet makkelijk om drie redenen; reden 1- het moest een automaat zijn, reden 2 - hij moest milieukeur zes hebben, reden 3 - hij moest betaalbaar zijn. De man van de garage zei; dan heb je minimaal € 30.000,00 nodig. toen zonk de moed me een beetje in de schoenen. Maar het geld bleef mondjesmaat binnenkomen.

Er was een broeder die zelfs € 9000,00 heeft gegeven. Uiteindelijk was er bijna € 30.000,00 binnen en toen waren er twee busjes te koop, die beide geschikt waren.

Een Mercedes Vito en een Citroen. Ik wilde graag de Vito, maar daar was iemand mee in onderhandeling en hij was bijna verkocht. Ik gebeden: "Vader als deze persoon de bus echt nodig heeft, is het goed, maar als U net als ik denkt dat dit de bus is die ik nodig heb laat dan de koop niet doorgaan."

De koop is niet doorgegaan en dus konden wij hem kopen. Net op tijd voordat ik naar Roemenië vertrok. Met een beetje kunst een vliegwerk kreeg ik de verzekering net op tijd in orde om met de bus naar het buitenland te kunnen. Inmiddels heb ik er al bijna 9000 kilometer mee gereden. Het is een zegen om na al die jaren, in verband met mijn prothese, met een automaat te rijden. Prijs God en dank aan alle gulle gevers!

In onze volgende nieuwsbrief
een foto van de bus met tekst